

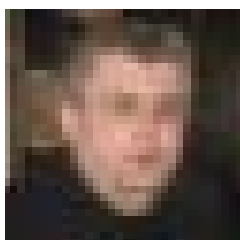
SZABAD VAJDASÁG

KÜLÖN KIADÁS

XI ÉVFOLYAM

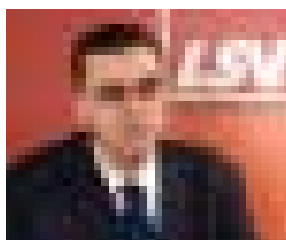
32. SZÁM

2008. ÁPRILIS

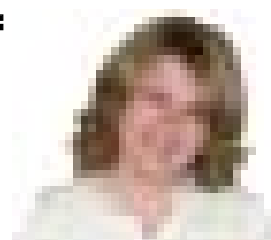
NENAD ČANAK:

**LEVÉL
A
VAJDASÁGIAKHOZ**

RADOVAN RADOVANOVIĆ:

**VAJDASÁG
KÉT
JUBILEUMA**

OLENA PAPUGA:

**AZ EURÓPÁBA TARTÓ
VONAT MÁJUS 11-ÉN
ÉRKEZIK**

A KONCESSZIÓ ELBUKOTT, VAJDASÁG GYŐZÖTT!

Bojan Kostreš:

**A dolgozók jogaiért való
harc folytatódik**

Levél a vajdaságiakhoz

KEDVES BARÁTAIM!

Nagyon fontosak az előttünk álló napok. Sok szó esett eddig a soronkövetkező választások jelentőségéről, de a ránk váró választásokat méltán nevezhetjük sorsdöntőnek Vajdaság, de egész Szerbia és valamennyiünk szempontjából is.

A Szerb Köztársaság Népi Képviselőházának küldötteire szavazva részt veszünk azon a referendumon, amelyen Európa és az elszigeteltség között kell választani. Ezért is tömörültünk Az európai Szerbiáért lista köré, amelyen azok szerepelnek, akik bebizonyították, hogy őszintén sikrasszálnak az európai értékekért és az Európai Unióba vezető útert, függetlenül az egyéb politikai kérdésekben vallott eltérő nézetektől. Az út, amelyen az állam a választások után elindul fontosabb a szűk pártérdekektől és az egyes pártprogramok közötti különbségektől.

Véleményünk szerint a Vajdaság AT képviselőházi választásain fontos, hogy a polgárok több demokratikus opció közül választhassanak. Mi, a Vajdasági Szociáldemokrata Liga, az Együtt Vajdaságért – Nenad Čanak listával indulunk, amely köré összegyűjtöttük valamennyi Vajdaság területén alapított és működő

pártot és szervezetet. Úgy véljük, hogy Vajdaságért mindkét kezünkkel kell harcolni, és egyiket sem kötheti hátra a belgrádi központhoz fűző pártfegyelem.

Vajdaságsorsáról Vajdaságban kell dönteni. Valahányszor megjelenik Belgrádból valaki, hogy eszméinket trejessze, ezt mi üdvözljük, de továbbra is azon az állásponton vagyunk, hogy Vajdaság érdekeiről mi tudunk a legjobban gondoskodni, mi, akiknek nem Belgrádban élnek a politikai főnökeink. Legfőbb célunk a jó élet biztosítása minden vajdasági számára, míg a belgrádi központtal rendelkező pártoknak más prioritásaik is vannak.

Gyorsan kell dolgoznunk. Már húsz évünk ment veszendőbe a háborúk, az elszigeteltség, a szankciók, az infláció és az egy helyben topogás miatt. Nekünk az Európai Unióhoz tartozó Szerbia kell, stabil, biztonságos és megbízható, benne az autonóm Vajdasággal, az európai régióval, határok nélkül a barátok felé, félelem nélkül a jövőt és a biztonságot illetően, munkanélküliség és nincstelenség nélkül.

Számunkra a haladás és a biztos jövő biztosítása az ország polgárai számára a hazafiaság netovábbja. Mi vajdaságiak semmilyen módon nem kívánunk kárt okozni Szerbiának, de tar-

tományunk épp annyira része Szerbiának mint Belgrád és az ország más részei, és megérdemli, hogy ugyanannyira is méltányolják és becsüljék.

Ma a vajdasági fizetések és nyugdíjak a legalacsonyabbak Szerbiában. Ez megengedhetetlen. Vajdaság vagyonának (a Naftagas, a vajdasági vasutak, a vajdasági közutak, a vajdasági Telekom és posta) és eredendő jövedelmének visszaszámaztatása a jobb élet és a magasabb életszínvonal alapvető előfeltétele minden Vajdaságban élő számára.

Bebizonyítottuk, hogy meg tudjuk védeni tartományunk érdekeit. Kitartásunkkal és eltökéltségünkkel megakadályoztuk a Horgos-Požega autópálya kártékony koncessziós szerződésének megvalósítását. Elsőként emeltük fel hangunkat ez ellen, és a legerélyesebben szembeszálltunk Vajdaság ily módon történő meglapításával.

A nagybecskereki Šinvoz kártékony magánosításának felbontásával, a Szerb Vasutak KV-n belüli rablások kérdésének firtatásával, a más igazságtalan vajdasági magánosításokkal való szembeszállással megmutattuk, hogy a munkások és a tranzíció többi áldozata igazáért vívott

küzdelem egyik fő prioritásunk. Harcunk folytatódik.

Ha mi, vajdaságiak tudunk dolgozni és alkotni, képesek vagyunk rendelkezni és gazdálkodni is a megkeresett és megteremtett javakkal.

Számunkra Újvidék a főváros. Számunkra Szabadka, Nagybecskerek, Pancsova, Zombor, Versec, Nagyikinda és Mitrovica a fővárosok.

Számunkra minden szerémségi, bánáti és bácskai város főváros, és minden falu a legfontosabb. Vajdaságban minden egyén megérdemli, hogy úgy éljen mint a fejlett világban élők, tekintet nélkül nemzetiségére, anyanyelvére, vallására, fajára vagy származására, és tekintet nélkül arra, hogy Vajdaság mely részén lakik. Minden gyermek megérdemli a nyugodt álmot.

És hogy mindezt komolyan gondoljuk, és állunk mögötte, szavatolja az elmúlt években kifejlesztett munkánk, ami ékesen BIZONYÍTJA ELHIVATOTTSÁGUNKAT.

Mi, a Vajdasági Szociáldemokrata Liga, nem változtunk, és nem is változunk. Sohasem félünk, és nem hátráltunk meg. Az ilyesmit átengedtük másoknak.

Nehéz lesz, de győzni fogunk. Itt az ideje.

NENAD ČANAK

VÁLASZTÁSOK 2008. — VÁLASZTÁSOK 2008. — VÁLASZTÁSOK 2008.

A VSZL Központi Választmánya döntést hozott a választásokon való részvétel mellett

A Vajdasági Szociáldemokrata Liga Központi Választmánya 2008. március 18-án végleges döntést hozott a koalícióról, melyek keretében részt vesz az előttünk álló köztársasági, tartományi és helyhatósági választásokon, melyeket 2008. május 11-ére hirdettek meg.

A Vajdasági Szociáldemokrata Liga nyolc jelöltje szerepel majd „Az európai Szerbiáért” listán, mely keretében a köztársasági szintű választáson venne részt. A tartományi választások eredményének tisztázásával megállapítják, hány képviselője lesz a VSZL-nek Szerbia Köztársasági Képviselőházában.

Tartományi szinten a VSZL az „Együtt Vajdaságért” koalíció keretében vesz részt, mely listavezetője Nenad Čanak, a VSZL elnöke lesz. Az említett lista őshonos vajdasági szervezeteket foglal magába, melyek a tartomány, s ennek minden nő és férfitpolgára érdekeiért szállnak síkra.

A Vajdasági Szociáldemokrata Liga községi választmányai a helyhatósági választásokon önállóan indulnak, vagy azokkal a pártokkal és szervezetekkel alakítanak koalíciót, amelyekkel az eddigiekben sikeres együttműködést folytattak. A más pártokkal alakítható koalíciók létrejötté az illető pártok Vajdaság autonómiájához, illetve azokhoz az eszmékhez való viszonyulása, melyekre a VSZL munkájával hosszú idő óta törekedett.

Aláírták a koalíciós partnerek egyezményét EGYÜTT VAJDASÁGÉRT – NENAD ČANAK

A Vajdasági Szociáldemokrata Liga aláírta a koalíciós egyezményt az „Együtt Vajdaságért – Nenad Čanak” koalíció többi tagjával az elkövetkező tartományi választásokra. A Vajdasági Szociáldemokrata

Liga mellett a koalíciós szerződést a Demokratikus Vajdaság, a Horvát Demokrata Közösség, a Vajdasági Román Szövetség, a Vajdasági Szociáldemokrata Párt, a Vajdasági Szakszervezetek Konföderációja, a Vajdasági Alternatíva és a Vajdasági Klub írta alá.

A koalíciós egyezmény alapelvei: Vajdaság teljes autonómiájának megvalósítása, a törvényhozási, végrehajtási és bírósági hatalommal, bevételi forrásokkal és saját vagyonnal.

Az „Együtt Vajdaságért – Nenad Čanak” koalíció minden tagja törekedni fog a tartomány minden nő- és férfitpolgára jobb életéért, valamint mindenki azonos szintű jogaiért, a nemzeti, vallási vagy bármely más hovatartozásra való tekintet nélkül.

AZ EGYÜTT VAJDASÁGÉRT – NENAD ČANAK koalíció átadta a VAT Képviselőházába való választási jelölőlistáját

Az „EGYÜTT VAJDASÁGÉRT – NENAD ČANAK” koalíció március 23-án 2 órakor átadta Vajdaság AT képviselőházába való választási jelölőlistáját.

A listát Bojan Kostreš, a Vajdasági Szociáldemokrata Liga elnöke-lyettese, s egyben az említett lista vezetője adta át a koalíció pártjainak aktivistái kíséretében.

A Tartományi Választási Bizottságnak 7.139 aláírást és 60 tartományi képviselőjelölt nevét tartalmazó választási listát adtak át. A listán a Vajdasági Szociáldemokrata Liga, a Demokratikus Vajdaság, a Vajdasági Szociáldemokrata Párt, a Vajdasági Klub, a Vajdasági Alternatíva, a Vajdasági Román Szövetség, a Horvát Demokratikus Közösség és a Vajdasági Szakszervezetek Konföderációja jelöltjeinek neve szerepel.

A listán Vajdaság minden nemzetisége képviselteti magát, s ügyelünk a képviselhetőség területi arányosságára, valamint a fiatalok részvételére és túlteljesítettük a kevésbé képviselt nem 30%-os küszöbét is.

BOJAN KOSTREŠ, VAJDASÁG KÉPVISELŐHÁZÁNAK ELNÖKE:

A KONCESSZIÓ ELBUKOTT, VAJDASÁG GYŐZÖTT!

A Horgos-Požega autót út építésének megkezdése előtt csupán négy nappal a Szerb Köztársaság kormánya szavazati többséggel elutasította az infrastruktúráért felelős minisztérium javaslatát, hogy engedélyezzék az Alpina – Porr alkalmi társulásnak a munkálatok megkezdését a megfelelő, szerződésben előírt banki garancia nélkül.

A koncesszió birtokosa az idei év március 31-éig volt köteles banki garanciát adni, melytől bizonyította volna, hogy biztosítsa a teljes befektetés összegét, melyet több mint egymillió euróra becsültek. Az említett alkalmi társulás azonban néhány napja az értekezést kérte Szerbia kormányától, hogy engedélyezzék az építkezés megkezdését a tárgyalás garancia nélkül a munkálatok első évére. A DP és G17 plusz soraiból származó miniszterek nem fogadták el ezt a javaslatot, s indítványozták, hogy a koncesszió birtokosának szabjanak újabb, 90 napos határidőt, a jóállás biztosítására. E javaslatot sem a miniszterelnök, sem pedig a „népi koalíció” miniszterei nem fogadták el, s így ugyanúgy, ahogy a munkálatok szerződését a volt „ideiglenes kormány” aláírta, az új,

„ideiglenes kormány”, pontot tett a projektum ügyére.

Bojan Kostreš, Vajdaság Képviselőházának elnöke megelégedésének adott hangot Szerbia kormányának döntése okán, vagyis elutasították az infrastruktúráért felelős minisztériumnak a Horgos – Požega autót út építési munkálatai megkezdésére tett javaslatát.

Kostreš a sajtótájékoztatón kihangsúlyozta, hogy senki sincs a vajdasági adminisztrációban, aki az autót útakat és az úthálózat kiépítését ellen lenne, hiszen ez lényegi fontosságú Szerbia gazdasági fejlődéséhez, azonban ő maga mindig sikraszáll olyan terv ellen, mely Vajdaság és

Szerbia nem minden polgárának áll érdekében.

„Még mindig nem világos, hogy a kormány felbontta-e a szerződést, vagy március 31-éig vár, amikor lejár a koncesszió birtokosa általi, munkálatok megkezdéséhez szükséges banki garancia benyújtásának határideje. Ennek ellenére bátorító az, hogy a Szerb Köztársaság kormánya szemmel láthatólag megértette, hogy Vajdaság a Szerb Köztársaság alkotórészét képezi, valamint hogy egy ilyen koncessziós szerződés megkötéséről szóló határozat káros következményekkel jár.”-mondta Kostreš.

– A koncesszió kezdettől fogva elhibázott – ismételte Vajdaság AT Képviselőházának elnöke –, hiszen a Belgrád és Požega közötti autót út szakasz nem a 10. korridorban helyezkedik el, s a gyenge kihasználtság miatt gazdaságilag nem lenne kifizetődő.

„Természetesen semmivel sem kisebb fontosságú a tény, hogy az említett szakasz kiépítésével Vajdaság legalább 450 millió eurót veszítene, valamint az a tény, hogy a szerződés aláírásával megszegtek A koncesszióról szóló törvényt, hiszen nem kérték ki a tartományi szint véleményét” – hangsúlyozta Kostreš. Ezek után nyomatékosította, hogy folytatja Vajdaság polgárainak érdekvédelmét, „...hiszen még sok tennivalónk van annak érdekében, hogy Vajdaság visszakapja minden elkobzott vagyonát, mint például a Naftagast, az utakat, vasutakat, a postát, a távközlést és a természeti javakat.”

KOŠTUNICA KONTRA TADIĆ

Az ülés előtt a koncesszióról, pontosabban az ennek csődjéről szóló vitába, Szerbia elnöke, Boris Tadić, és Vojislav Koštunica kormányfő is bekapcsolódott. Először Tadić kijelentette, hogy a Horgos – Požega autót útakat nem kellene banki garancia nélkül építeni. „Az autót útakat nem építhetjük garancia nélkül, hiszen ellenkező esetben legvalószínűbb, hogy autót út sem lesz”- mondta Tadić, és véleménye szerint nem az a lényeg, hogy valaki elnyerje az autót út építési jogát, hanem hogy az autót út megépüljön. „Nem az a lényeg, hogy megkezdődjenek a munkálatok, hanem, hogy az autót útakat végre fejezzék be, s hogy ne legyünk Európa azon ritka államainak egyike, melyben nincs autót út-hálózat”- mondta Tadić. Másfelől Vojislav Koštunica kijelentette, hogy „azon bejelentés, mely szerint a Demokrata Párt miniszterei, akik Szerbia kormányának többségét alkotják, a Horgos - Požega autót út kiépítése munkálatai tervezett megkezdésének leállítására szavaznak, az ország gazdasági fejlődésének valódi megsemmisítését jelenti.”. Koštunica sajtónyilatkozatában közölte, hogy „csupán néhány napja a kormányelnök-helyettes kijelentette, hogy amennyiben a koncesszió birtokosai maguk kívánják pénzelni az ideai munkálatokat, akkor e munkálatok azonnal megkezdődhetnek.”.

„Most látjuk, hogy megérkezett valaki parancsa, mely szerint az autót út kiépítését meg kell buktatni, és a DP miniszterei ilyen döntése mérhetetlen nagyságú, közvetlen és gondatlan kárt okozott Szerbiának és polgárainak”-mondta a kormányfő.

VISZÁLY A KORMÁNYBAN, VISZÁLY AZ ÚJSÁGÍRÓK ELŐTT

A Szerbia Kormányának ülésén történt viszálykodás után a jelenlegi „ideiglenes” kormány miniszterei heves viszálykodást folytattak az ülés utáni sajtótájékoztatón. Velimir Ilić, infrastruktúráért felelős miniszter, az újságírók szeme előtt hevesen sértette Mladen Dinkić gazdasági minisztert, aki a sajtótájékoztatón a G17 plusz és a Demokrata Párt miniszterei véleményét védte, melyek szerint nem kell megkezdni a Horgos – Požega autót út építésének munkálatait, mert ezzel ártnának Szerbia polgárainak.

„Igen visszataszító számomra, hogy a világ legjobb pénzügyminisztere badarságokat beszél. Én nem vagyok pénzügyi szakember, de tőle mindaddig csak sületlenségeket hallottam...”

Hányingerem van...

Dinkić úr, Ön úgy beszélt itt, mintha mi kis Pisták lennénk!”-mondta Ilić és hozzáfűzte, hogy építőipartól körülvéve nőtt fel, s hogy Dinkić nem oktathatja ki.

Ilić beszédének teljes időtartama alatt Dinkić láthatólag kellemetlenül érezte magát, de sikrült nem közbeszólnia.

Ilićnek az általa elmondott „monológ” után csak röviden válaszolt: „Hogy ki a kicsi, ki a nagy, nem Ilić mondhatja meg, hanem Szerbia polgárai”.

A sajtótájékoztatót felszólalt még Dragan Đilas, a Nemzeti Befektetési Terv minisztere, Predrag Bubalo, Kereskedelmi és Idegenforgalmi miniszter, és Mihajlo Marković, az állam koncessziós ügyekben illetékes képviselője.

Ilić néhány percig bírálta Dinkićet, elmondva, hogy kínlódva hallgatta, s hogy „soha többé nem kíván Szerbia kormányában betanult pénzügyminiszterecskéket látni”. Ilić nem kímélte Mirko Cvetković pénzügyminisztert sem, aki nem volt jelen a sajtótájékoztatót.

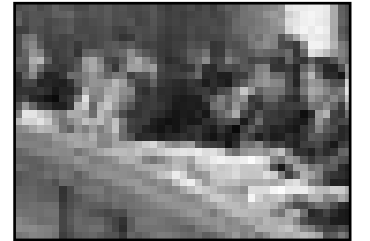
Elmondta, hogy nem érti Cvetkovićot, aki legelőbb támogatta az autót út munkálatainak megkezdését, s akkor, a mai kormányülésen, „megingott”, s a javaslat ellen szavazott. Dinkić egy alkalommal azt kérte, hogy a sajtótájékoztatót szakítsák meg, mert megítélése szerint elszabadultak az indulatok. Ezt maguk az újságírók gátolták meg annak érdekében, hogy a sajtótájékoztató fennmaradó részében kérdéseket tehessenek fel. Egy alkalommal felszólalásra jelentkezett Mihajlo Marković, melyre Đilas reagált, azt állítva, hogy senki sem intézett hozzá kérdést, mégis jelentkezik. „Önt senki semmiről nem kérdezte”- mondta Đilas. Marković erre ezt válaszolta: „De én vagyok e területen a legképzettebb”- mire Đilas gúnyosan megjegyezte: „Óh, igen, persze”- Bubalo, a

B92 szerint bizonyos ideig arcát a tenyerébe temette, s azután az újságírók kérdéseire válaszolva áttételesen bírálta a DP és a G17 plusz soraiból származó társait, az autót út munkálatai megkezdése jóváhagyásának elutasítása miatt. Az említett személy elmondta, hogy Mirko Cvetković pénzügyminiszter és Božidar Đelić kormányfő-helyettes először beleegyeztek a munkálatok megkezdésébe, majd visszakoztak.

„Valóban nem tudom miféle sötét erők tüntek fel vagy hatottak, hogy a vélemények ennyire megváltozzanak”- mondta Bubalo.

A NBT minisztere ezek után tüntetőleg felkelt, mert ezt kollégái sértésének tekintette. „A kormányban ülő kollégáimról Ön rútul beszél, s én ezt tovább nem hallgathatom. Szégyellje magát!”- mondta Đilas, távozva a sajtótájékoztatóról.

Igy végződött „Szerbia történelmének legnagyobb tervéről” szóló történet. Vagy éppen kezdődött csak most ...?

A „ŽELVOZ” IGAZGATÓIT LETARTÓZTATTÁK

A DOLGOZÓK JOGAIÉRT VALÓ HARC FOLYTATÓDIK

Csupán két nappal azt követően, hogy a szendrői „Želvoz” és a becskereki „Šinvoz” munkásai, a szakszervezetek és a kisorszvényesek képviselői Bojan Kostrešsel, a Vajdasági Képviselőház elnökével együtt a parlamentben sajtótájékoztatót tartottak, Szerbia Belügyminisztériuma megerősítette az akkor elhangzott állításokat.

A szendrői (Smederevo) rendőrség közölte, hogy letartóztatta a „Želvoz” vezérgazdáját, Dragomira Čohadžićot és az említett vállalat műszaki igazgatóját, Slobodan Kirnt, hivatali beosztással való visszaélés és megvesztegetés gyanújával. A belügyi szervek tájékoztatója szerint a rendőrség Čohadžićot azzal gyanúsítja, hogy 2005. decemberének elején az Igazgató bizottság döntése és jóváhagyása nélkül, eladásra kínált fel 1.500 tonna vashulladékot, és 50 darab, a belgrádi Szerb Államvasutak tulajdonában levő régi vagonot.

Ezek után, törvénytelen pályázati eljárással elfogadták a belgrádi „Nikom” vállalat által benyújtott, legkedvezőbb ajánlatot, az eladásról szóló szerződést azonban a pályázat második helyezettjével, a belgrádi „Obnova” vállalattal kötötték.

A rendőrség szerint Čohadžić ugyanazt az árut a „Nikom”-nak és az „Obnova”-nak is eladta, s ezután felhatalmazta Kirnt mindkét szerződés végrehajtására, és a Szerb Államvasutak 39 darab, szendrői pályatesten álló tehergöngyöltényének szétzerelésére. A rendőrség szerint ily módon, a Szerb Államvasutaknak 4,5 millió dináros kárt okoztak. Ez úton kezdtek végre felgöngyölyíteni a vasút és a vasúti szerelőműhelyek tönkretételét, melyre már hosszú ideje rámutattak a tönkretétel károsultjai – az említett vállalatok munkásai és kisorszvényesei.

Bojan Kostreš, a Vajdasági Képviselőház elnöke november elején ellátogatott a Šinvozba, az egyetlen vajdasági, vasúti járművek nagyjavítására, gépjáratásra és fémfeldolgozásra szakosodott üzembe. Ezen alkalommal a vállalat munkásai, a kisorszvényesek és a szakszervezetek képviselői megismertették Kostrešsel az egykor igen sikeres, 120 éves hagyománnyal rendelkező vállalat gondjait.

Ezt követően igen hamar, 2008. január 31-én a Szerb Köztársaság Magánosítási Ügynöksége felbontotta a Šinvoz és a belgrádi Nebojša Ivković vásárlói által megkötött szerződést. Ezzel természetesen nem fejeződött be a Šinvoz teljes tönkretételéhez vezető összes gaztett felderítése. Éppen emiatt, a vállalat szakszervezete és a kisorszvényesek képviselői segítséget kértek Vajdasági Képviselőház elnökétől. A Šinvoz pártolóihoz a szendrői Želvoz képviselői is csatlakoztak, akik vállalatát szintén a tönk szélére juttatták.

A Vajdaság Képviselőházában megtartott közös sajtótájékoztatót, az említett két vállalat képviselői és Bojan Kostreš, a tartományi parlament elnöke felszólította az ügyészséget, a rendőrséget és a Magánosítási Ügynökséget, hogy azonnal vizsgálják meg az említett vállalatok ügyvitelét.

Kostreš kihangsúlyozta, hogy amennyiben e két vállalatban bűncselekmények történtek, Szerbia költségvetését nagy mértékben megkárosították, s hogy az állam kötelessége erre reagálni, mint ahogy minden dolgozó érdekét is képviselni.

„Mi nem vagyunk bírák s így semmilyen ítéletet nem hozhatunk, azonban követelhetjük a szerb kormánytól hogy vegye figyelembe a dolgozók gondjait, s lásson neki e gondok megoldásához”, mondta Kostreš.

A Šinvoz szakszervezetének és kisorszvényeseinek képviselője, Radislav Orašanin megerősítette, hogy e vállalatot fokozatosan tönkretették, törvénytelen magánosítással és helytelen ügyvitellel, s hogy a dolgozók és kisorszvényesek kénytelenek a legnagyobb áldozatot hozni e gyanús ügyletek miatt. Orašanin juttatott csödbe, s ma ezektől a gondoktól minden illetékes állami szerv elfordul. Hasonlóan nyilatkozott a szendrői Želvoz szakszervezeti-munkásmozgalmának képviselője, Vladislav Nikolić, aki azt állította, hogy mindenért a Šinvoz – Želvoz – Szerb Államvasutak háromszögében álló érdekcsoportok a felelősek, mert megkárosították e vállalatokat, az államot és a dolgozókat, maguknak pedig többmillióst tőkehasznot biztosítottak.

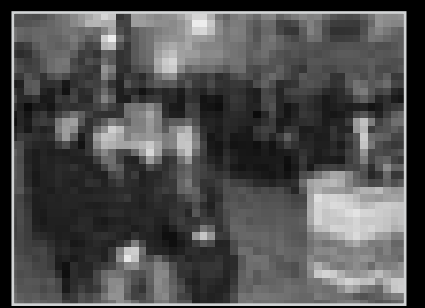
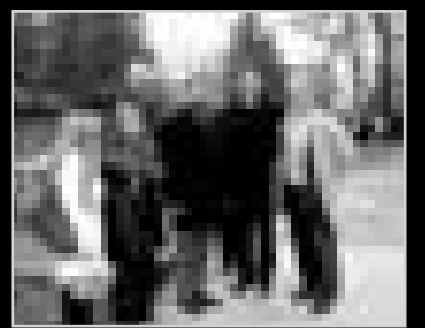
A BÁCSKERESZTÚRI HÚSVÉT KAPCSÁN:

A különbségek teszik Vajdaságot gazdaggá!

A legnagyobb keresztény ünnepet – az Úr feltámadását – a bácskertesztúri parókia híveivel a húsvéti ünnepi szertartáson, március 23-án Bojan Kostreš, Vajdaság AT Képviselő-testületének elnöke is megülte. Đura Džudžar főtisztelendő püspök, aki a Szerbiában és Crna Gorában élő görögkatolikusok helyi elnöke is, szentbeszédében különleges módon üdvözölte a vendéget, kihangsúlyozta, hogy Kostreš elnök jelenléte a tisztelet, támogatás és bátorítás jele. A helynökség nevében a főtisztelendő az elnöknek a fel-támadt Üdvözítő gazdag ajándékait kívánta a felelős munkában, mely Vajdaság minden polgárára, jólétére vonatkozik.

A szertartás után, míg a püspök és a papság a polgárok által kosárban hozott ételt szentelték, Bojan Kostreš elnök sajtónyilatkozatában elmondta, hogy első ízben vett részt görögkatolikus szertartáson, melyet püspök mutatott be. Az elnök egyben kifejezte legnagyobb jókívánságait húsvét alkalmából, s az örömet, hogy a kölcsönös tisztelet mellett Vajdaság más-más kultúráit épölthetik.

OI. P.

DR. MIROSLAV ILIĆ, AZ EGYÜTT VAJIDASÁGÉRT - NENAD ČANAK KOALÍCIÓ JELÖLTJE ÉS A VAJIDASÁGI SZOCIÁLDEMOKRATA PÁRT ELNÖKE:

A VAJIDASÁG FELNÖTTÉVÁLÁSÁÉRT VALÓ TÉNYLEGES HARC MÉG ELŐTTÜNK ÁLL

Az „Együtt Vajdaságért - Nenad Čanak” pártkoalíció azon vajdasági pártokból áll, melyek mindeddig nem ábrándították ki Vajdaság polgárait, hanem az elmúlt húsz év alatt Vajdaság politikai szubjektivitásának visszaszerzéséért harcoltak, úgy a külső jelvények, a zászló, a címer és a több nyelven működő tartományi parlament bevezetése, mint a lényegileg nagyobb jogkör és költségvetés eléréseért, mely Vajdaság minden polgárának életét jobbá tenné, annak érdekében, hogy valamenyire is közelítsünk Európa fejlett gazdaságú országaihoz. A felsoroltakból még sok maradt hátra a Liga, a VSZDP, valamint Vajdaság más pártjai számára, mindenképp, hogy a munka világának jogait biztosítsák, hogy az emberek méltósággal megélhessenek fizetésükkel, hogy biztonságban érezzék magukat, stb. Ez azonban mindenképp azt jelenti, hogy a polgárok, a Tartományi Képviselőházba választott képviselők által törvényeket hozhatnak, s hogy valódi végrehajtó hatalmuk, ne pedig valamiféle áttételes hatalmuk legyen, valamint hogy a vajdasági igazságszolgáltatásnak minősége szerinti jogköre legyen. Mi ezt Vajdaság „autonómiájának” nevezzük, mert enélkül az itt felsoroltakból semmi sem lesz lehetséges. Emiatt a küszöbön álló választások nagy jelentőséggel bírnak majd, hiszen a koalíció minél több képviselőjének kell a Tartományi Képviselőházban lennie, hiszen Vajdaság felnötté válásáért való tényleges harc még előttünk áll.

Oly választás felé tartunk, mely az utánunk következő nemzedékek egész életét fogja meghatározni. Emiatt vállaltam a jelöltséget, hiszen úgy vélem, a szebb holnapért való harcban nem

szabad meghunyászkodnunk. A Tartományi Képviselőházban és minden más alkalommal a következő célokra fogok törekedni:

1. Hogy az egyszerű ember, Újvidék, Vajdaság és Szerbia férfi vagy nőpolgára a társadalom érdeklődési körébe kerüljön, s hogy politikailag védve legyen születésétől a késő öregségig, mindenképp a gondtalan gyermekkorhoz, általános és középiskolai oktatáshoz, az egészségvédelemhez, a munkához, méltó fizetéshez és nyugdíjhoz való jogok megvalósításával, s hogy nők és férfiak azonos jogokat élvezzenek. Egyetlen fontosabb politikai cél sincs az ember megőrzésén kívül, akit eddig az ország és a tranzíció is minduntalan feláldozott.

2. Hogy Vajdaság falvai, kisvárosai és nagyvárosai elkobzott vagyonát szolgáltatassá vissza, s ezek lakói igazgathassák a vagyont. A helyi önkormányzatok maguk dönthessenek a tőke idevonásáról és a szükséges infrastruktúra megteremtésére vonatkozó minden feltétel lehetővé tételéről. Az e vagyonból származó bevételeknek a mindennapi élet költségeinek csökkentését kell szolgálniuk. Vajdaság helyi önkormányzatai elhalnak, hiszen nem termelnek, nem tartalékolnak elegendő pénzt, hanem minden eszköz központi pénztárakba távozik, s ennek csak morzsái jutnak vissza.

3. Hogy elszánt harc induljon a kábítószeres és minden bűnözés ellen, minden területen és helyen. Hogy polgári hírszerző és felvételező közpon-

Dr Miroslav Ilić

tok alakuljanak az iskolák, utak, kereszteződések, közterületek megfigyelésére, s hogy nyilvánosan mutassák be, ki az, aki gyermekeinknek legjobban árt. Hogy polgári nyomást gyakoroljunk a feladatukat nem ellátó intézményekre. Hogy a kábítószereseket a társadalom peremére szorítsuk vissza, s ne itt (a társadalom peremén) próbáljunk fő tevékenységet (drogprevenációt) végezni.

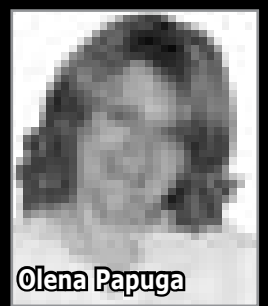
4. Hogy Vajdaság minden természeti és előtűnt itt élt nemzedékek által teremtett javait az eladástól és tönkretételtől megvédjük. Hiszen nekünk is kötelességünk e javakat az utánunk következőknek átadni. Meg kell akadályoznunk Vajdaság földjeinek, kőolajának, földgázának, vizeinek, éterének és távközlésének elherdálását. Meg kell akadályoznunk Vajdaság szennyezését és megteremtünk a fenntartható fejlődés feltételeit.

5. Hogy hajtásuk végre a Vajdaság területén eszközölt összes, különösen pedig a bűnözés szintjén véghezvitt magánosítás revízióját, hiszen más tulajdonát sem eladni, sem megvenni nem lehet. Először az államosítást kell megszüntetni, s csak akkor magánosítani. Célunk még, hogy tisztességesen térítsék meg a polgárok által az elmúlt harminc évben, a társadalmi vállalatokban felhalmozott többletét. Hogy adják vissza, amit Vajdaság polgárai helyi járulékaikból teremtettek, hogy adják vissza a helyi önkormányzatok és Vajdaság Autonóm Tartomány vagyonát, s csak ezután magánosítsanak. Öntsünk végre tiszta vizet a pohárba!

ITT AZ ALKALOM, HOGY VAJIDASÁGRA SZAVAZZUNK:

AZ EURÓPÁBA TARTÓ VONAT MÁJUS 11-ÉN ÉRKEZIK VAJIDASÁGBA

Vajdaság rendszeres megsemmisítése a „mi joghurtunkkal” kezdődött, melyet, az a bizonyos vicc szerint és valóságosan is, ránk szórtak, hogy megmutassák feljebbvalóságukat, s hamarosan ez után következett a törvénykezési, végrehajtó és törvényhozó hatalomtól való megfosztás, s ami a legfontosabb, a vajdasági pénzünek elvétele. Azelőtt Vajdaság gazdag volt, lakosonként 3.100 dolláros bruttó nemzeti jövedelemmel rendelkezett. Szlovéniához voltunk hasonlóak, míg Szerbia messze mögöttünk állt, lakosonként mindössze 2.150 dollárral. Vajdaságból abban az időben nemhogy elmentek volna, hanem ellenkezőleg, ide jöttek munkára, ami mindenkinél jutott. Emlékszem arra, mikor még bosnyák és macedón idénymunkások jöttek minden ősszel a falunkba, kukoricát törni. Egy idény alatt annyit kerestek, hogy ebből csaknem egész évben rendesen megélték. A munkásokat a vajdasági házigazdák az idényben rokonként látták vendégül, mert ez anyagilag és emberileg kitellett tőlük. Sajnos, mára csak az emberi értékek maradtak. A vajdaságiak az 1988 utáni években továbbra is vendégül láttak, dolgoztak, adtak, és rettegtek a folyamatos fenyegetéstől, mely szomszédai eltávozását szorgalmazta.

Olena Papuga

Az a bizonyos 1988 óta húsz év telt el, s Vajdaságban mindent elpusztítottak – a gazdaságtól, az infrastruktúrán keresztül a mezőgazdaságig, a tartomány semmije felett nem rendelkezhet, nincs saját vagyona, nem dönthet „életéről”. Ezekről Szerbia dönt, de igen rosszul. Pedig a mi Vajdaságunk régen Európa része lehetne, s ha lett volna elég ész, minden más táj, mely messze lemaradt tőle, Vajdaság segítségével jutott volna Európába. Hiszen annak ellenére, hogy Szlovénia mai bruttó nemzeti jövedelme lakosonként 20.000, a miénk pedig 4.000 dollár, mi továbbra is a Szerbiát Európába vontató mozdony lehetnénk. Reménykedjünk abban, hogy e vonat május 11. után megérkezik, s hogy éppen mi, vajdaságiak szállhatunk fel rá először, s utánunk az egész Szerbia.

Hogy számítanak Vajdaságra, egy véletlenül megkérdezett női járókelő asszony igen banális kijelentése is bizonyítja, mely nőt az olajhiány alatt faggatták az újságírók. Az újságíró kérdésére, mely azt tudakolta, gondolja-e hogy Szerbiában valóban nincs olaj, a hölgy kijelentette, biztosan tudja, hogy Vajdaságban van olaj. Nem azt állította, hogy az olaj Dél-Szerbiában, vagy az ország más részében található. Tehát, minden tekintetben számítanak Vajdaságra, mely szántóvetője évek óta a szociális nyugalom óra is. A gazdák termékei, a nyugalom megőrzése és az éhínség megállítására érdekében valótlannul olcsóak, ezért kivételre nincs lehetőség. Ma az elszegényedett vajdasági szántóvető a vetéshez való segélyért könyörög az államnak, s erre a segélykiáltásra a kőolaj, a műtrágya, a vetőmag árának emelése a válasz... Ekkor azt kérdezi a gazda, ugyanazt jelenti-e a kőolaj drágulása annak, aki a városban kelleni elültetnie? Vajdaság, mint mindig elnézően megbocsátaná a rablást, azzal a feltétellel, hogy minél rövidebb idő alatt visszaadják illetékességét, vagyonát és a területén megkeresett pénzt. A polgároknak május 11-én esélyük nyílik arra, hogy megválasszák Vajdaság útirányát, s hogy együtt folyrassák az 1988-ban megszakított utat.

Vajdasági Szociáldemokrata Liga a segítségükre lesz ezen az úton, hiszen fennállásának 18 éve alatt, bebizonyította, hogy az egyesek szerint csekély párt, rendelkezik elég erővel, hogy a vajdaságiakat Európába vontassa, s hogy van elég ereje és bölcsessége, hogy minden polgár, minden munkás és földműves érdekéért harcoljon. S minden vándorlás nő érdekéért is, habár ezt Szerbia nem érti. A VSZL apró voltáról s a parlamenti küszöb általa való teljesíthetőségéről, valamint a ligás szavazatoknak ily módon a radikálisokat való erősítéséről szóló mesék már rég lecsengtek, s már nem felemlítik meg a vajdaságiakat. Ezek a mesék csak arról tesznek bizonyosságot, hogy az alsóvas vajdasági pártiak félnek, s mindent elkövetnek, a Vajdaság által, Belgrádnak kimondott „NEM” megállítására. Vajdaság tudja, mikor kell nemet mondania, ez már az Alkotmány kapcsán tartott népszavazáskor, és sok más esetben is látszott, függetlenül attól, hogy akarják-e ezt egyesek, vagy nem.

VÁLASZTÁSOK 2008. — VÁLASZTÁSOK 2008.

Márton: Čedomir Jovanović jobboldali volt

Márton Sándor, Szerbia Parlamentjének a Vajdasági Szociáldemokrata Liga (VSZL) által jelölt képviselője, emlékeztette a médiát arra a tényre, hogy a Liberális Demokrata Párt (LDP) vezetői egykor a jobboldali eszmék pártolói voltak, s azt üzenték nekik, hogy nincs joguk senkivel szemben „az elvszerűségről papolni”.

„Čedomir Jovanović az elvekre hivatkozik, pedig éppen ő volt az, aki a korai kilencvenes évek szerb politikai spektrumának jobb szélén állott, vagyis jobboldalinak kikijáltott volt”, mondta Márton, egy Újvidéken tartott sajtótájékoztatóján.

Megemlítette, hogy Jovanović „az egyetemista újságok számos cikkében” hangsúlyozta „tetemes jobboldaliságát”.

Nincs rossz véleményem arról, amit ma Jovanović tesz – fűzte hozzá – „és mindenkinek joga van megváltozni” – állapította meg.

„Az említett elvszerű (következetes) pártnak olyanok is tagjai, akik minden szerb egy államát emlegették, s azt, hogy Szerbia határára odáig kell terjednie, ahol csak egyetlen szerb is él. Így beszélt az LDP magas rangú tagja, Nikola Samardžić”, idézte Márton.

Samardžić a kilencvenes években a „Pogledi” – „igencsak jobboldali lapba” írogató – fűzte hozzá – és úgy vélte, ebben igen hasonlít névrokonára, a Koszovóval megbízott miniszterre, Slobodana Samardžićra, a Zorb Demokrata Párt tagjára.

„Nikola Samardžić arról is írt, hogy Európa, ahelyett, hogy a hozzá közeli népek (vagyis mi, szerbek) előtt tárná ki kapuját, inkább a sok „ázsiai hordát” ereszi be. Ilyen szótára csak a Szerb Radikális Párt valamelyik tagjának lehetne” – mondta Márton.

Emellett elmondta, hogy a VSZL, a felsoroltak miatt, valamint amiatt, hogy a LDP az elnökválasztáson nem Borisa Tadić demokráta párti jelölést támogatta, nem tekint az említett pártra választási partnerként.

Az említett képviselő úgy ítélte meg, hogy a LDP az elnökválasztáskor ide-oda kóválygott, csakúgy, mint a Szerb Demokrata Párt és az Új Szerbia.

Jerkov: a VSZL képviseli a vajdasági „harmadik utat” a választásokon

A Vajdasági Szociáldemokrata Liga sajtószóvivője, Aleksandra Jerkov tagadta Olivera Dulić, a Demokrata Párt tisztségviselőjének azon állítását, mely szerint a VSZL a DP-vel való koalícióra lépéssel – köztársasági szinten – elfogadta volna az említett párt Koszovóval kapcsolatos programját is.

„Semmilyen koalícióba nem azért lépünk, hogy bárki politikáját vagy programját átvegyük, s ez különösen vonatkozik a DP Koszovóval kapcsolatos politikájára.” – mondta Jerkov asszony a sajtótájékoztatóján.

A sajtószóvivő hozzáfűzte, hogy a küszöbön álló választások téjé nem

Koszovó, hanem az Európai Unió, egyben Szerbia férfi és nő polgárainak jobb élet-színvonala.

„A mostani választások alapvető téjé az EU-ról szól, és ebben megegyezik politikánk a DP-vel. Egyébiránt, ezt a politikát folytatja országunk minden demokratikus irányultságú pártja”, említette Jerkov asszony.

Aleksandra Jerkov bejelentette, hogy a VSZL a tartományi választásokon az „Egységben Vajdaságért” koalíció élén vállal szerepet, majd pontosított: a VSZL mellett, néhány kisebb, Vajdasági székhelyű, a tartomány nagyobb autonómiájáért küzdő párt is szerepel. Ezek pedig a Vajdasági Szociáldemokrata Párt, a Demokrata Vajdaság, a Vajdasági Klub, a Vajdasági Román Szövetség, a Vajdasági Alternatíva, a Vajdasági Horvátok Demokrata Közössége és a Vajdasági Szakszervezetek Konföderációja, sorolta Jerkov asszony.

„A mi listánk valójában a vajdasági harmadik lehetőséget jelenti. Folytatjuk arra irányuló törekvésünket, hogy Vajdaság törvényhozó, végrehajtó és törvénykező hatalmat szerezzen, valamint saját jövedelemforrást és vagyont. Hogy Vajdaság ne legyen többé mások fejőstehene, s hogy állítsuk meg a rablást”, mondta Jerkov asszony.

A sajtószóvivő ezen kívül elmondta, hogy semmi lehetőségét nem látja a VSZL és Maja Gojković, újvidéki polgármester-asszony, volt radikális tisztségviselő listája közötti együttműködésnek, hiszen Maja Gojković önállóan kíván szerepelni a tartományi és helyhatósági választásokon.

HAZÁM VAJIDASÁG

Köszöntő a Vajdasági Szociáldemokrata Liga kishegyési bemutatkozója alkalmából

Tisztelt megjelent közönség, támogatók, érdeklődők! Tisztelt vajdasági polgártársak!

Ma Kishegyesen mutatkozik be a Vajdasági Szociáldemokrata Liga. Örömmel szolgál, hogy köreinkben üdvözölhetem Nenad Čanak urat, a Vajdasági Szociáldemokrata Liga elnökét és legközelebbi munkatársait, úgyszintén a VSZL helyi jelöltjeit. Novakov Annamária vagyok, született kishegyési és természetesen vajdasági magyar. Nem hiszem hogy van Önök között egyetlenegy olyan ember, akinek a szívében még soha nem érintette meg a Pannon tenger helyén ringó, érett búzatáblák kivételes látványa, amikor az aratás előtti rekkenő hőségekben egy-egy játékos szellő végigtáncol a horizonttal-egybefolyó rónaság felett.

Ez a rónaság a mi szülőföldünk.

Emlékszem, gyermekkoromban az Újvidéki Televízió szombat esténként egy Vajdaság szépségeit bemutató sorozatot sugárzott. Késő éjszakába nyúló kedélyes beszélgetések, jó itteni borok mellett, bemutatkozott egy-egy vajdasági város, lakosainak szokásait, környezetük hangulatát érzékelte a pártatlan szépségű, Vajdaságra oly jellemző tamburazene hangjai mellett.

Dalaimon keresztül olyan itteni művészek ismertették Vajdaság szépségeit mint: Biszák Júlia, Zvonko Bogdan vagy Djordje Balašević.

Ezen a vidéken öröktől fogva szorgalmas, munkás emberek éltek, színes

nemzeti összetételben, akik mindennél jobban tisztelték a természetet, a mindennapi kenyerünket termő zsíros, bácskai fekete humuszt! Kitaróan és fáradhatatlanul művelték elődeink hagyatékát, melyet kölcsönkaptunk tőlük, hogy majdan tisztelsséggel adjuk át utódainknak, akik sajnos egyre kevesebben vannak. Mert elfogyatkoztunk, széjjel szóródtunk a világban, elvándoroltunk a jobb élet reményében. Nem akarunk nyomorban szülni, mert itthon nagyon nehéz lett az élet, széjjel hordják értékeinket és kerékbetörők fejlődésünket.

Lassan mi leszünk a régió legelőregedeibb vidéke, pedig mindannyian tudjuk, egészséges fiatal nemzedékek nélkül: nincs jövő. Mi itt Vajdaságban békés, dolgos emberek vagyunk.

Elődeink sem a nemzeti hovartartozás szerint értékelték sorstársaikat, hanem szorgalmuk és tisztességük szerint. Ezt ma toleranciának nevezzük és ezt a toleranciát ebben a környezetben, napjainkban csak a Vajdasági Szociáldemokrata Liga tudja biztosítani. Fiatal nő létemre épp ezért álltam a Liga soraiba. Szeretném hogy a gyermekeim majd büszkén valhassák magukat egyenértékű vajdasági polgároknak, ne azon legyen a hangsúly, hogy szüleik milyen nemzetiségűek, hanem hogy tisztességes emberek.

Kérem Önöket, tegyünk a jövő nemzedékéért!

Tiszteljük meg utódainkat! Őrizzük meg számukra jogos örökségüket, őrizzük meg egyetlen kincsünket, pátriánkat: Vajdaságot!

Novakov Annamária

VAJDASÁGI RENDŐRIGAZGATÓSÁG:

A KÖZPONTOSÍTÁS RÉME
VESZÉLYEZTETI VAJDASÁGOT

Az Újvidéken nemrég történt szerencsétlenségek, de az ezek előtt történtek is, az újvidékieknek elé, de a vajdaságiaknak elé is ismét az alapvető személyi biztonság fontos kérdését vetik fel. A biztonsági feladatok decentralizációja továbbra is tabu téma sokak számára. Jogában áll-e valakinek is vitatni a Vajdasági Rendőri Igazgatás újbóli felállítását?

Az országban tapasztalható állandó politikai nyugtalanság tudatában a lakosoknak és anyagi javainak biztonságáért való felelősséget elkerülhetetlen nemcsak tartományi szintre, hanem helyi önkormányzati szintre is kiterjeszteni. A korszerű törvényszabályok hiányában a helyi önkormányzatról szóló törvény által adott, meglevő lehetőségeket kell kihasználni.

Vannak-e felelősök, akik tudnák, mekkora a vajdaságiak által elszenvedett anyagi kár? Milyen alkalmazási lehetőségeket kínál az 1977-ben meghozott, Az elemi csapásokról szóló törvény? Szenvednek-e majd Vajdaság földjei váltakozó árvizektől és szárazságoktól, s közben senki sem kérdezi meg, hogyan őrizzük meg mezőgazdaságunk lehetőségeit a jövő számára?

Az új Honvédelmi törvény nem határozta meg a lakosság és az anyagi javak védelme és mentése alapelemeit. Ezt jobb időkre hagyták - MELY JOBB IDŐKRE? A polgári védelem, melyet Vajdaságban egykor a legszervezettebb ilyen fajta szolgálattal hasonlíthattak össze, mára megsemmisült. Vajdaság Autonóm Tartomány Rendkívüli helyzetek osztályát 2006-tól fogva, jogkör nélküli körzeti osztály szintjére süllyesztették. A polgári védelmi egységek nem léteznek, a messze híresztelt polgárvédelmi törzskarok pedig kizárólag utólagosan működnek.

A tűzvédelmet 1988-ban meghozott törvény szabályozza, és a hivatásos tűzoltóságot ekkor a Belügyminisztérium bekebelezte. Az említett egységek ma is az ebből az időből származó felszereléssel rendelkeznek. 2007. folyamán Újvidék volt a Szerb Köztársaság legtöbb, tűz miatt elhalálozott polgárával rendelkező városa (összesen 9 áldozat). Már az idej, 2008. év első felében a tűz beszedte tragikus vámját. Nyolc fiatal esett áldozatul az újvidéki „Lounge” kávézóban történt tragikus tüzesetnek. Húsz év elteltével a hivatásos tűzoltóbrigád a városatyákhoz fordult anyagi segítyezésért

munkájának megfelelő elvégzése érdekében. Emellett senki sem tudja mennyi az Újvidéken beszédett tűzvédelmi illeték, a biztosítótársaságok 6%-os prémiumának és az ezen a területen kiszabott pénzbüntetéseknek összege az elmúlt időszakban. Március folyamán brigád két új járművet vett át, melyek összegét a Nemzeti Befektetési Terv biztosította. Mindannyiunkat érdekel, mennyi pénzeszköz távozott eddig Vajdaságból a köztársasági költségvetésbe.

A Vajdasági Szociáldemokrata Liga kész gondoskodni a polgárokról és ezek biztonságáról. Vajdaság rendelkezik annyi erővel, hogy, mint egykor, törvénykezési, törvényhozási és végrehajtói hatalma legyen. Miért pénzelnék azt, amit másvalaki kisajátított és ezzel rendelkezik is?

Vajdaságnak külön törvényei voltak, melyekkel gondoskodott a polgárokról, s ezeket a törvényeket felelősségteljesen alkalmazta. A tartomány készen áll mindezt újból végezni, minden polgár és vagyona jólétének érdekében.

A többkultúrú Vajdaság minden polgár, sőt az egész térség biztonságának garanciája lehetne.

A honvédelem terén, korszerű elgondolásaival összhangban, Vajdasági Szociáldemokrata Liga tevékenyen fog részt venni egy jobb és biztonságosabb légkör megteremtésében, mely gazdasági fejlődést hoz, mégpedig a polgárok és vagyoniuk fokozottabb biztonsága előteremtésébe való befektetéssel. A Vajdasági Rendőrigazgatóság felállítása csak az első lépés ezen az úton.

VAJDASÁG KÉT JUBILEUMA:

HOGY FELEDÉSBE NE MERÜLJÖN...

A vajdaságiak idén számtalan évfordulót ünnepelnek személyesen, és családjuk körében. Sok évfordulót ünnepelnek a vajdasági szervezetek és munkaközösségek is 2008-ban. Minden évforduló közül kettőnek külön jelentősége van.

Az első Vajdaság első autonómiájának 160. évfordulója. A nagy császárság akkor Vojvoda Šupljikacnak vajdai címet adományozott, s ettől az 1848. évtől fogva a tizen-egynéhány országban, melyek területéhez az idők során tartozott, Vajdaság több-kevesebb önkormányzati joggal bírt. Az említett önkormányzati jog mértéke, a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság 1974. és 1988. közötti időszakát kivéve a vajdaságiakat nem elégitette ki. a Vajdaság elnevezést kiharcoló Šupljikactól, Joca Laloševićen és másokon keresztül, egészen Nenad Čanakig, mindig akadt olyan vajdasági aki vezetett minket, abbéli törekvésünkben, hogy e síkság polgárainak saját igényeik szerint berendezett régiója legyen.

A másik évforduló a „joghurt-forradalom” 20. jubileuma. Attól az október 6-tól kezdődően, minden, amit apáink, nagyapáink építettek, egy éjszaka alatt szét hullt. Ezzel az időponttal kezdődött az akkor nekünk otthont adó állam zuhanásának kezdete is, a vajdaságiakat pedig ekkor érte utol a legsúlyosabb idő: „az Úr adta, az Úr elvette”. Csak most tudhatjuk, hogy akkor történelmünk aranybetűs 14 évét hagytuk magunk mögött. Akkor mutattuk meg, hogy saját törvényeket alkothattunk s ezeket be is tudjuk tartatni, s le is számolhatunk mindenkivel, aki törvényeinket nem tiszteli. Bebizonyítottuk magunknak és másoknak is, hogy tudunk saját pénzünkkel bánni, s nemcsak Újvidéken, hanem minden más helyi önkormányzatnál is. A vajdasági gazdaság felvirágozott, a haladás pedig polgáraink életének minden területén szembetűnt. Egyetlen, ami nem volt jó, hogy fennállt a lehetőség mindezek megsemmisítésére. Tévedés ne essék, a „joghurt” csak kegyelemdöfés volt a belgrádi klikk által teremtett, különböző szolgálatok által végrehajtott projektm részeként.

A Vajdasági Szociáldemokrata Liga már 18 éve a vajdasági autonómia fátylavívője. A vajdaságiak nagy része többé-kevésbé, éppen tőlünk várja, hogy lehetővé tegyük tartományunknak, és minden lakott településének, az Európai Unió országában található régiók státusát. Végképp is, mindig kis Európa voltunk, így legalább ebben, feladatunk könnyebbé vált. A súlyosbító körülményekből több van, s legnehezebb az lesz, hogy zsebünkől eltávolítsuk a „kettes köréből” származók mancsát.

Látom, hallom és tudom: elérkezett az ideje, hogy a vajdaságiak ismét átvállalják a gondoskodást autótájkáról, naftavállalatokról, saját pénzükről, és egyáltalán magukról. A Szerb Köztársaság polgárai tudják, hogy államukat a lehető legrövidebb időn belül decentralizálni kell. A pénzünknek soha többé nem szabad szabályzás nélkül, Belgrádból visszacsordogálnia, inkább az államnak jusson csak annyi, amennyi megilleti, a maradék pénzzel rendelkezzen az, aki előteremtette. Számtalan alkalommal bebizonyosodott, hogy egyedül a ligások gondolják komolyan a „kettes szám” kitágítását, s meg is tesznek mindent, hogy a legkisebb szerbiai falu is saját vagyonhoz és pénzhez jusson. Már előbb is láttunk ilyet, de most ismét jelentkeznek a nálunk nagyobb autonómia-pártiak, persze – Belgrádból. Mintha olyan jól tudnák, mi mindent kéne Vajdaságnak és Vajdaságban tenni... Egészen addig, míg nem nyerték el a szavazatokat, s akkor mehet minden a régi kerékvágásban.

Napról napra Vajdaságot járjuk, fűvel-fával összetalálkozunk, s biztosan tanúsítjuk, hogy eljött a nap. Eljött a nap, hogy a vajdaságiak egységét kívánunk kötni a Vajdasági Szociáldemokrata Ligával, s elinduljanak, EGYÜTT VAJDASÁGÉRT. Mindkét táborban készen állunk. Nagykorúak vagyunk, minden gyermekbetegségen átesztünk már, s Vajdaság polgárai pedig egyre inkább biztosak abban, hogy csakis vajdasági képviselhetik érdekeiket. Tudjuk, hogy nagy felelősséget vállalunk, de tudatában vagyunk erőnknek és támogatottságunknak is. Készen állunk: a vajdaságiak arra, hogy bizalmukba fogadjanak, a Vajdasági Szociáldemokrata Liga pedig arra, hogy megvalósítsa programját és küldetését, minden polgár jobb élete végett.

Radovan Radovanović

ALEKSANDAR KRAVIĆ:

KINN A BÁRÁNY, BENN A FARKAS

Valahogy a miloševići kamarilla hatalomra kerülésének idején befészkelte magát az arany szabály, mely szerint „semmi sem fontosabb Szerbia kosovói érdekeinél”. Időközben már sok érdeket kiáltottak ki legfontosabbnak, szükség szerint például „Szerbia védi Knint”, Szerb Sarajevón, vagy Szerb Crna Gorán át... És így a kör bezárult, ismét itt vagyunk, „Szerbia szívében”. Ahogy volt, úgy volt, minden előbb említett földrajzi név valamely úton módon elidegenedett Szerbiától az utóbbi huszonegynéhány évben. S mi maradt a nagy szavakból, fenyegetésekből, gránátokból, golyókból, dacból és tiltakozó jegyzékekből, diplomatikai visszahívásából? Bármilyen maradt, szégyenletes és nyomorúságos. A statisztika minden pozitív lista alájárja kényszerít bennünket, s a negatív listák élére állít. Az egészségügyitől a pénzügyi rangsorolásig. Mindezek után, kérdeném, felelt-e bárki is az elkövetett dísznóságokért, s melyeket továbbra is el-elkövetnek ezen ország vezetése közben? Dehogy. Valószínűleg soha senki nem fog felelni mindezért.

Ugyanígy, Vajdaság minden említése továbbra is azonnal „a mostani helyzet” súlyosbításának minősül. Melyik „mostani helyzet”? Ez mindenkor magyarázat a badarságnak és a rablóvilágnak, a primitívizmusnak, és a túl éber belgrádi politikusok babonájának, egy-két „nép fiával” az ország maradék részéből. S ahogy ezek az alakok minden bolondságát legmesszebb ható patriotizmusunknak tulajdonítják, így időközben életünk realitásai megcáfolta az „egyetemes szerbség” javára való hatékonyságukat. Minden tévedésük után is tovább kiáltoznak és színészkednek, mintha eddig mindenben sikeresek lettek volna, s ezért jogukban áll kioktatni minket, és hogy legyen meg az ő akaratuk. A tévedések viszont – Kinn a bárány, benn a farkas!

A NIS magánosításának legújabb eseményei és a Horgos – Požega autótú kiépítésének koncessziója, csak ugyanaz a kártevő

politika folytatása, mely Szerbiát kátyúba taszította, mely sara feketébb a mi vajdasági sarunknál. Ha egy tepsi halért eladjuk a NIS-t, vagy szükségtelenül, 25 évre beköltöztetjük a koncesszió birtokosait és még néhány ilyen bolondságot elkövetünk, valaki a jövőben meg fogja kérdezni: – ki a hibás mindeztért, hé? A válasz a szokásos lesz: Nem tartozik rád! Te autonómia-párti és szeparatista vagy, s nem szereted Szerbiát!

–Ami engem illet, én szeretem Szerbiát, de Vajdaságot valahogyan jobban szeretem, s nem érzem jogosnak, hogy tetézve adnak el mindent, ami vajdaságé. De a tapasztalat is megtanított arra, hogy ne higgyek túlságosan a belgrádi „patriótáknak”, amikor valamilyen „fontos témával” kezdenek foglalkozni.

A választások közelednek, sok súlyos szó és szemrehányás fog elhangzani. Az állambiztonságiak által ellenőrzött szennylapok bombasztikus címei még az idiotizmus hálóján keresztülcsúszott, kevés ést is maguk alá fogják temetni. S elérkezik 2008. május 11-e. Mit teszünk azután? Ez mindenekelőtt attól függ, mit teszünk május 11-én. Ehhez csak kis figyelem és gondolkodás kell. Nekünk, vajdaságiaknak, különösen Vajdaságra és tartalékaira kell gondolnunk. Amennyiben nem így lesz - tudjuk: „Kinn a bárány – benn a farkas, mint eddig is!”

A VSZL az eddigi években sok olyan dologra figyelmeztetett, melyek – sajnos – szomorú valósággá váltak ebben az országban. Továbbra is arra törekedünk, hogy a vajdaságiak elé tárjuk az érdekeiket fenyegető veszélyeket. Ezért továbbra is „szeparatistáknak, árulóknak, idegen szoldosoknak” bélyegezzük majd bennünket... Mi elmondjuk a magunkét, mint eddig. A lelkiismeretünk nyugodt lesz. S hogy mit mondanak a polgárok május 11-én – még meglátjuk. Csak annyit tudok, hogy a farkas még mindig benn van.

DEJAN ČAPO:

VASÚT – HOVÁ TART A VONATUNK?

1990-től Vajdaság vagyonának eddig nem tapasztalt mértékű eltulajdonítása és szétbontása következett be. Akkor a három részből álló Állami Vasutak ismét egyesült, így Vajdaságból a Szabadka – Zombor – Gombos vasútvonal villamosítására előkészített, 100 kilométernyi hosszúságú, magasfeszültségű vezetéke, 30 kilométernyi hosszúságú, teljesen új pályatest tűnt el, a szabadkai és újvidéki számítógépes rendszereknek nyoma veszett, s „elvit a cica” néhány száz új mozdonyt és vagonot is. Ma a vajdasági útvonalak szörnyű állapotban vannak. A közutak és vasutak helyzete azonos. Ennek teljesen elfogadható magyarázata, hogy mindenről Koštica kormánya gondoskodik, illetve mr. Velimir Ilić illetékes miniszter.

Próbálkozásként, hogy mentse a menthetőt, a Vajdasági Szociáldemokrata Liga javasolta, hogy alakítsanak tartományi vasúti közvállalatot. Az, hogy e javaslatot nem fogadták el, csupán igazunkban erősít meg bennünket. Tisztában vagyunk azzal, hogy a legközelebbi jövőben valamely más politikai opció fogja magává tenni a tárgyalt ötletet, s hogy erre fogja építeni népszerűségét. A ligások még ilyen megoldásba is beleegyeznek, fő, hogy a vajdasági vagyon – ez esetben a vasutak – olyan tulajdonoshoz kerüljön, mely felelősként és jó gazdaként viseli gondját a sínpályáknak, vagonoknak, mozdonyoknak, de az utasok biztonságának is. Biztosan állíthatjuk, hogy szükség van valakire, aki a vajdasági vagyont fenntartaná, és ebbe be is fektetne.

Itt az alkalom visszaemlékeznünk, milyen jó állapotok uralkodtak Milošević hatalomra kerüléséig. A nyolcvanas évek végén a vajdaságiak 160 kilométeres sebességre is képes villanymozdonyokkal, és 200 kilométeres sebességre is képes vagonokkal rendelkeztek. Minden jelentősebb üzem rendelkezett a nyersanyag odaszállítására és a kész termékek elvitelére szolgáló iparvágánnyal. A mai valóság azonban több, mint borzasztó. A vonatok Szerbiában átlagban 45 km/órás sebességgel haladnak. Az újvidéki menetrendben több a törölt járat, mint az induló járat. Tavaly júniusban egyetlen napon az előirányzott 35-ből 23 vonatot törölték. Vajdaságban egykor utasszállításra 350 vagonat használtak, jelenleg mindössze ötvenet. A 235 diesel- és villanymozdonyból mindössze harmincegynéhány van használatban. A Szabadka – Belgrád távon 1926-ban a menetidő három óra és 15 perc volt. Az említett távot ma a vonat három óra és nyolc perc alatt teszi meg. Szégyenre és pirulásra készítő adat...

Mindezt a belgrádi politikai elit központosított hatalmának, illetve Vajdaság vagyonával szemben tanúsított, legenyhébb kifejezéssel élve, gondatlanságának és hanyagságának következménye. Amennyiben e körülményekből bármi jó is származna, akkor az csak az lehet, hogy a vajdaságiak ráébrednek alárendelt helyzetükre saját államukban. Különösen akkor, ha napról napra egyre több polgár szeretne a saját pénzéről dönten.

Dejan Čapo

VAJDASÁG NŐI EREJE

A föld, az ég és a hatalom felét!

Kindulunk pedig abból a tényből, hogy a nők a Föld bolygó, Európa, Szerbia és Vajdaság összlakosságának több mint felét alkotják. **Bizonyítjuk** azon politikai nézetünket, mely a szociáldemokrácia alapvető értékein – szabadság, egyenlőség, igazságosság és szolidaritás – nyugszik.

Emlékeztetünk a nők mindenfajta megkülönböztetésének beszüntetéséről szóló egyezményre (CEDAW), az Egyesült Nemzetek Szövetsége akció platformjára, és az Egyesült Nemzetek Szövetségének ezredforduló fejlesztési céljaira, melyek között, a célok egyikeként, a nemek egyenjogúsága is szerepel, ezenkívül emlékeztetünk néhány, a nők helyzetét szabályzó, nemzetközi és országos okiratra.

Kihangsúlyozzuk, hogy országunk területei közül egyedül Vajdaságban létezik a nemi egyenjogúság elérésére szolgáló mechanizmusok teljes köre, csak nálunk hozták meg az összes illető jogi aktust, s csak nálunk alakult ki a megfelelő jogi szabályzás.

Belátjuk, hogy a nemek egyenjogúsága elérésére hivatott mechanizmusok bevezetésével elért haladást egyelőre nem kísérte azok megfelelő alkalmazása is, mely megkérdőjelezi az említettek hatékonyságát, valamint a nemek egyenlőségét szavatoló egyéb okiratok általi megvalósítását.

Képviseljük a nemi öntudat által átszűrt politika megteremtésének szükségességét, olyan politikáért, mely propagálná és tisztelné a nemek egyenjogúságát mint elsőbbséget élvező elvet. Ez a nők emberi jogai tiszteletben tartásának, valamint mindkét nemnek a döntéshozatal folyamatában való arányos képviseletének elérésének egyetlen módja.

Ezért, minden törekvésünket az alábbi célok elérésére fordítjuk:

MÉGTOBB NŐT A POLITIKÁBAN

Habár a nők képezik országunk lakosságának 52%-át, a SzK kormányában, a 23 létező minisztériumban mindössze 4 miniszterasszony van, a Szerb Köztársaság Képviselőházában a nők aránya mindössze 20% (50 a 250-ből), Vajdaság AT Képviselőházának jelenlegi összetételében 19% (23 a 120-ból), míg Vajdaság Végrehajtó Tanácsa 17 titkárságából, csak egynek élén áll nő.

Arra törekedünk, hogy a nők, ösztönzés és biztatás által, fogadják el a köz- és politikai szereplést.

A kevésbé képviselt nem legalább 30%-os arányának nemcsak a jelöltek listájára, hanem a megszerzett mandátumokra is érvényesnek kell lennie.

MÉGTOBB NŐT A DÖNTÉSHOZATALBAN ÉS IRÁNYÍTÁSBAN

A vajdasági önkormányzatokban működő 102 köztisztviselő közül, mindössze 11 köztisztviselő élén áll nő, 91 igazgató pedig férfi.

Az igazgató bizottságok esetében, a nők 12 vállalat igazgató bizottsági elnökei, 90 férfi mellett.

Arra törekedünk, hogy mindkét nem egyenrangszerűen vegyen részt a döntéshozatal folyamataiban, és magában a döntéshozatalban.

TÖBB NŐT A HELYI KÉPVISELETI ÉS VÉGREHAJTÓ TESTÜLETEKBE

Vajdaság helyi önkormányzatainál, a nők a tanácsnokok összlétszámának 23%-át képezik, azzal hogy képviseletési arányuk 40%-tól mindössze 9%-ig terjed.

Vajdaság helyi önkormányzatai községi tanácsaiban a nők 15%-ban vannak képviselve.

Arra törekedünk, hogy a férfiak és nők arányosan legyenek képviselve az összes képviselői végrehajtó szervben, minden állami szinten.

A kevésbé képviselt nem legalább 30%-os arányának nemcsak a jelöltek listájára, hanem a megszerzett mandátumokra is érvényesnek kell lennie.

JOGAINKAT NORMÁKKAL, AKTUSOKKAL ÉS ÁLLAMI SZERVEK ÁLTAL VÉDJÜK MEG

A vajdasági adminisztráció minden illetékességébe tartozót megtehet, hogy kialakuljanak a tartományi szinten működő, nemek egyenjogúságának elérését biztosító mechanizmusok.

Emellett, Vajdaság képviselőháza benyújtotta a Szerb Képviselőháznak a nemek egyenjogúságáról szóló törvénytervezetet, melyet a köztársasági parlament még mindig nem fogadott el.

A VSZL képviselői módosító indítványt is benyújtottak, a nemek egyenjogúságát szavatoló minisztérium megalakításáról, és évente követelik a nők gazdasági felerősítéséhez szükséges költségvetési eszközök elkülönítését. A Szerb Képviselőház hatalmi blokkja minden esetben elutasította a VSZL ilyen irányú követeléseit és az antidiszkriminációs törvényjavaslatot is.

Arra törekedünk, hogy a nemek egyenjogúsága elérésének jelenlegi, intézményes mechanizmusait felerősítsék, s hogy új intézményes mechanizmusok is alakuljanak

A MI KÖTELEZETTSÉGEINKHEZ ÉS SZÜKSÉGLETEINKHEZ ALAKÍTOTT MUNKAI DÖT

Arra törekedünk, hogy a munkaidőt a munkavállaló nők szükségleteihez alakítsák, hogy azok családi és szakmabeli kötelezettségeiket összhangba hozhassák, valamint törekedünk a háziasszonyok elbírálásának javítására, a házimunka megfelelő értékelése által.

Emellett arra törekedünk, hogy az állam biztosítsa és tegye mindenki számára elérhetővé az intézményes gyermekvédelmet.

A MUNKA, KÖTELEZETTSÉGEK ÉS FELELŐSÉGEK EGYENLŐ ELOSZTÁSA

Arra törekedünk, hogy a férfiak és nők egyenlő felelősségből vegyék ki részüket a családi élet, családtervezés és gyermeknevelés terén.

MINDEN NŐ JOGA, HOGY DÖNTSÖN EGÉSZSÉGÉRŐL, TESTÉRŐL ÉS A GYERMEKVÁLLALÁSRÓL

A családról szóló törvény előírásai meghatározzák hogy "Minden nőnek jogában áll dönteni a gyermekvállalásról". A Vajdasági Szociáldemokrata Liga a SzK alkotmányának jelenlegi formában való meghozatala ellen szavazott, s ennek módosításáért száll síkra. A SzK alkotmányának egyik vitatható előírása, mellyel közvetlenül sértik az emberi jogokat és a nők szabadságát, mert "A szülésről való döntés mindenkinek jogában áll".

Arra törekedünk, hogy a nők maguk döntsenek saját egészségükről, gyermekvállalási jogokról és a védekezésről.

A NŐK EGÉSZSÉGE – TÁRSADALMI PRIORITÁS

Országunkban minden nap legalább egy nő méhnyak-daganat folytán meghal, mely kór szervezett megelőzése még mindig nem létezik, habár az említett daganatos megbetegedés gyógyítható.

Arra törekedünk, hogy a nők részesüljenek ingyenes egészségügyi ellenőrzésben, szervezett vizsgálatban és a leggyakoribb nőgyógyászati betegségek kötelező megelőzésében.

A TERHESSÉG NEM BETEGSÉG VAGY BALSZERENCSE, VÉDJÜK MEG A TERHES NŐKET ÉS SZÜLÉSRE VÁROKAT

A kutatások alapján, a terhes nők 65%-a eltiltja a terhességét munkaadójától, a lehetséges felmondástól való félelem miatt.

Sok munkaadó a nők alkalmazásakor feltételként köti ki a teherbe esés tilalmát.

Vajdaság a legalacsonyabb természetes szaporulattal rendelkező régió, Szerbia pedig Európa itteni részének a legidősebb lakossággal rendelkező állama.

Országunkban, a jelenleg érvényben levő törvény szerint, a (terhesség megtartása végetti) betegszabadságon levő terhes nő teljes jövedelmének mindössze 65%-a illeti.

A Vajdasági Szociáldemokrata Liga már néhány alkalommal indítványozta a Szerb kormánynál az illető táppénznek a rendes jövedelem 100%-ára való módosítását.

Arra törekedünk, hogy a terhes nők jogait megvédjük, üldözzük a munkaadók általi mindenfajta megkülönböztetést, törekedünk a nők számára a család és a karrier együttes lehetővé tételére, az egyedülálló szülők kedvezőbb értékelésére, valamint a fiatal párok családalapítási távlatainak megteremtésére.

A NŐK GAZDASÁGI FELERŐSÍTÉSE

A nők a világ lakosságának felét és a munkaképes lakosság körülből 40%-át képezik.

A munkaórák 2/3-át a nők teljesítik, mégis a világ jövedelmének csak 1/10-ét valósítják meg.

A Föld szegényeinek 70%-a nő, s a nők a világ vagyonának 1%-át birtokolják.

Ebből eredően, a nőknek nemcsak nincs lehetőségük a gazdasági függetlenségre, hanem saját vállalkozás megindítására, kölcsönfelvételre vagy ingatlan vásárlására sincs lehetőségük.

Ezenkívül, az elvált, gyermekgondozási joggal rendelkező nők mindössze 10%-a él létminimumon felül.

Arra törekedünk, hogy a nők által, saját vállalkozás megindítására, ingatlan vásárlására vagy átképzésre igényelt hiteleket kedvezményes feltételek mellett folyósítsák, emellett, hogy az állam olyan intézkedéseket fogantossítson, melyekkel az egyedülálló szülőket segíti, valamint hogy a gazdaság átmeneti folyamatában munkanélkül maradt nők munkába állítására, átképzésére készüljön stratégia.

A MEGKÜLÖNBÖZTETÉS MINDEN FORMÁJÁNAK ÜLDÖZÉSE

Arra törekedünk, hogy fogantossítsanak akciókat, és intézkedjenek a nemi alapon történő megkülönböztetés és a nők elleni erőszak minden fajtájának megakadályozására és kiküszöbölésére, valamint a nőkkel való rabszolga-kereskedelem megakadályozására.

HALLGATNI NEM ARANY – GÁTOLJUK MEG AZ ERŐSZAKOT

Az erőszak nem magánjellegű probléma, s nem is kezelhető eképpen. Szerbiában minden hatodik gyermek és minden harmadik nő családon belüli erőszak és fizikai bántalmazás (ideértve a szexuális bántalmazást is) szenvedő anyja.

Arra törekedünk, hogy üldözzék az erőszakoskodókat, s minden jogi normát alkalmazzanak az erőszak megelőzésére és visszaszorítására.

A NYELV FORMÁLJA A TUDATOT, A NŐK RÉSZT VESZNEK A POLITIKÁBAN, TEGYÜK ÖKET LÁTHATÓVÁ

A "nőnemű elnevezések és alakok" használata nem terminológiai (szaknyelvi) hanem ideológiai (világnézeti) kérdés.

A Vajdasági Szociáldemokrata Liga Vajdaság minden férfi és nő polgára egyenjogúságára törekszik, melyet kötelességünk bemutatni és tanúsítani...

A nemeket jelző nyelvi alakok használata nem nyelvtani kérdés, hanem azok erejének kérdése, akik ezt a nyelvben következetesen alkalmazni kívánják. Azok, akik a nemeket jelző nyelvi alakokat használják és azok is, akik ezt ellenzik, tudják, hogy a NYELV AZ EMBER TUDATÁT ALAKÍTJA ÉS TEREMTI, ezáltal kihat a társadalmi szerepek elosztására...

A patriarchális (férfiközpontú) gondolkodás-modellből kivezető út a beszélt nyelven való változtatásban rejlik...

A nyelv mindamellett, hogy a kifejezés eszköze, A GONDOLATOK ÉS SZEMPONTOK ALAKÍTÁSÁNAK eszköze is. A politikai elit pedig az általa megcélzott közvélemény gondolatait és szempontjait ALKOTJA meg.

Régóta hangoztatott vélemény, hogy a foglalkozások nőnemű formái (a szerb nyelvben – ford. megj.) mint például szakácsnő, takarítónő, táncosnő, míg a nőiség legfelső hatótávolsága a - tanítónő... Ez valahogyan természetes is, hiszen ezek olyan foglalkozások, melyek a szerb nyelv első szabványosításakor már léteztek...

Ennek ellenére, az idők változnak, a nők mára a társadalmi- és közélet minden szférájába behatoltak, ügyvédnők, pilótanők, asztronautanők sőt elnöknők, miniszterasszonyok, rektorok és képviselőnők, tanácsnoknők lettek. Ez arra enged következtetni hogy a normát vagy nem tisztelik, vagy maga a norma változik.

Fontos a szakmák elnevezései női alakjainak használata, éppen azért, hogy megmutatkozzon a nők magas rangsorbba tartozó helyeken való jelenléte is, úgy szakmailag, mint az adminisztrációban, vagy államügyekben...

Arra törekedünk, hogy előremozdítsuk a nemeket kifejező nyelvi alakok alkalmazását és ezek használatát.

CSAKI A FÉRFIAK ÉS NŐK VALÓDI, MINDEN TERÜLETRE KITERJEDŐ EGYENJOGUSÁGA TESZI TÁRSADALMUNKAT DEMOKRATIKUSSÁ ÉS POLGÁRIVÁ

Arra törekedünk, hogy fejlődjen a nemek egyenjogúságának jelentőségéről alkotott köztudat, valamint törekedünk a férfiak és nők elméleti és valós egyenjogúságának elérésére.

VÁLTOZTATUNK AZ ÉRTÉKRENDEN

Arra törekedünk, hogy szolidaritás, igazságosság, egyenjogúság és jogállam uralkodjék, alapvető társadalmi értékeként.

A VAJDASÁGI SZOCIÁLDEMOKRATA LIGA NŐI FÓRUMA
Ifjú házassok tere 10., Újvidék
+38121/529-139
www.lsv.org.yu

A VSZL TRIBÜNJE, AZ ÚJVIDÉK KÖZPONTJÁT ILLETŐ FEJLESZTÉS JÖVŐJÉNEK LEHETŐSÉGEIRŐL:

Soha többé a radikálisoknak!

A VSZL Újvidéki Városi Választmánya megkezdte választási kampányát, mely keretében a város minden részében tribünöket tart, s melyeken a helyi gondokról és ezek VSZL által kínált megoldásáról lesz szó.

Vajdaság fővárosában a Szerb Radikális Párt uralkodik, mely katasztrófális politikájával megrengette Újvidéket, s a VSZL mindent elkövet, hogy soha többé ne kerüljenek hatalomra.

Újvidék nem rendelkezik gazdaság-fejlesztési tervvel, nincs környezetvédelmi cselekvési terve, a Szerb Radikális Párt szavazói által nem lakott helyi közösségek elhanyagoltak, a legalapvetőbb közművesítési gondokat, például a csatornázást megoldatlanul hagyták, mondták a Vajdasági Szociáldemokrata Párt tribünjén. Az álláspontokat és a jelenlegi helyzetet, valamint a város lehetséges jövőképeit Nada Lazić, a VSZL alelnöke, Siniša Bubnjević, egykori városi közlekedési miniszter, Aleksandar Kravić, a VSZL tartományi képviselőjelöltje és Aleksandar Jovanović, a VSZL Újvidéki Városi Választmányának elnöke tarták a polgárok elé.

Nada Lazić elmondta, hogy a város részére érkező adományok a radikálisok uralma alatt nullára csappantak, kizárólag plázákat építenek, s ahogy Lazić asszony mondja, szemmel látható a fiatalok iránti stratégia hiánya.

– A felsorolt gondok mindegyike a városban hatalomra kerülőkre vár. A légszennyeződések szemmel látható, nincs védőerdő-sáv, a zöldfelületeket felszámolják, s gondolni kellene a villamos visszatérésére – fejtette ki Lazić asszony.

Aleksandar Kravić kitért, a radikálisok általi, saját szavai szerinti „tervszerűtlen városvezetésre”. Kravić elmondta, hogy az előző hatalomnak nem jutott ideje a város stratégiai fejlesztésére, megje-

gyezve, hogy a város jelenleg meglehetősen elhanyagolt, s hogy sok mulasztás történt e téren.

– A Liga a tervszerű és rendszeres városvezetésre fog törekedni. A közzállalatokat szétzilálták, habár jó állapotban adtuk át azokat. E közzállalatokat megfelelő módon magánosítani kell, s így meggátolhatjuk hogy az említett visszasságok ismét előforduljanak – szögezte le Kravić.

Aleksandar Jovanović pontos adatokkal szolgált arról, mennyi pénzt fektetett be a radikális városvezetés Újvidék egyes részeibe az elmúlt években.

– Ezekből az adatokból világosan látható, hogy összehasonlíthatatlanul több pénzt fektettek be a Szerb Radikális Párt szavazói által lakott városrészekbe. A radikálisok Újvidéken bemutatták alkalmasságuk és becsületességük mértékét. Hiszem hogy a polgárok május 11-én megbüntetik az ilyen vezetéset – szögezte le Jovanović.

Milica Vlasisavljević

NAGYKIKINDA:

VISSZATÉRÉS EURÓPA TÉRKÉPÉRE!

A választások közelednek, a kikindaiak ismét dönthetnek: megfelel-e nekik így, vagy talán jobbat szeretnének; Normális életet, a változatosság kedvéért? Például olyat, amilyent a Vajdasági Szociáldemokrata Liga kínál.

Békét, mégpedig tartós békét, a további háborúknak és az itteni fiúk, apák, testvérek, legjobb barátok és munkatársak bevonulatásának igénye nélkül. Életszínvonalat, lehetőleg növekedő mutatókkal, mint abban az időben, mikor Vajdaságnak autonómiája volt, Nagyikindának pedig egy főre eső legtöbb új autója és mosógépe volt, a fizetések pedig a szlovén átlagnak feleltek meg, néha pedig eltérések is voltak (a kikindai, nem pedig a szlovén átlag javára).

Abban az időben épült Nagyikindán az új kórház, sok vállalat került a sikeres kiszállítók jegyére, a nyugdíjasok rendes bevételükből évente két furdó látogatást engedhettek meg, ehhez járult még némi kis fölösleg az unokáknak zsebpénzre, munka nélkül százhathetven voltak, mégpedig télen, mert nyáron ők is idénymunkán voltak, s az idényben megkeresett összegből átvészelték a telet. Mindez lassan süllyedni kezdett, majd végképp kútba esett, a kilencvenes évek folyamán (Vajdaság autonómiájának megszüntetésével kezdődően), s végül a zuhanásnak 1996/1997-ben lett vége, amikor Nagyikindán olyan koalíció jutott hatalomra, melyben a Vajdasági Szociáldemokrata Liga jelentős helyen állt.

G. P. Fijat

A romlást sok tekintetben megállítottuk, mert a Liga a befektetni kívánó erővel való együttműködést hangsúlyozta azok elriasztása helyett. S akkor, 2004-ben újból a radikálisok hatalomra jutása történt, mely garnitúrának azóta sikerült a saját tagságát is kiábrándítania. A Vajdasági Szociáldemokrata Liga most is az egész idő alatt fenyegető nyomorból való kilábalást, s az Európa térképére való visszatérést kínálja, mely térképen Nagyikinda saját érdemeiért már sokszor szerepelt, s onnan mások hibái miatt került le. Itt az idő az árnyékból való visszatérésre.

SZERENCSEJÁTÉKOSOK KALAUZA

A mi itt következik, igen hálátlan feladat, mely a május 11-i helyhatósági választások (Újvidék város képviselő-testületét illető) eredményének megjósolására tett kísérlet. Semmilyen nyilvános vagy titkos közvélemény-kutatást nem veszünk most figyelembe, csupán e sorok írójának az elmúlt évek választásaival kapcsolatos tapasztalatait. Amennyiben e szöveg önöket, álláspontjaival gondolkodásra készíti, vagy segít a szavazáskori döntésben, minden rendben. Ha pedig abban segít, hogy nyerjenek néhány dinárt a politikai fogadóirodáknak, még inkább rendben. Kezdjük hát, sorjában...

A radikálisok esetében könnyű becsléseket végezni. Amennyiben a 2003-tól máig tartott választásokat elemezzük, kitűnik, hogy a SZRP – egyenkénti bontásban – Újvidéken mindig élen, vagy ehhez közel áll. Emellett, s ez nem csupán mese, a választóik valóban (párt-fegyelmeezettek. Ugyanoly módon szavaznak, tekintet nélkül arra, hogy a városról, tartományról vagy köztársaságról van-e szó, a SZRP által megszerzett szavazatok aránya pedig a részvételi arány növekedésével zuhan, vagyis akkor esik, mikor tömegesebben vesznek részt a választáson az alapjában határozatlan választópolgárok. Csupán a széleskörű kínálatot felvonultató (tehát a többségi, második forduló nélküli) választásokat figyelembe véve, a SZRP Újvidéki rekordját Tomislav Nikolić állította fel, az elnökválasztás alkalmával 2003-ban (44,5%), míg pártja, az ugyanezen év decemberében tartott parlamenti választásokon 32,3% támogatást szerzett. Nikolić említett rekordja napjainkban semmiképpen sem ismétlődhet meg, mert sikerének okai az akkori csekély részvételi arány és a gyenge ellenjelöltek voltak. Ezért a SZRP májusban az újvidéki szavazatok 2004-től fogva szokásos 33 – 36%-os arányára számíthat.

A DP-G17 Plusz koalíció, csakúgy mint a SZRP, szeretné, ha ismét az elnökválasztáskor nyert szavazatok számát szereznék meg, azonban ez a mostani esetben kevésbé hihető. Tadić első fordulónban elnyert 41,5%-a mégsem kizárólag csak nekik szólt, s kizűdött az is, hogy Borisnak több tisztelője van, mint az általa vezetett pártnak (a radikálisok szerint: "Boro nem Boris"). A DP és a G17 Plusz által megszerzett szavazatok összege, mondjuk 28% körül volt (a valószínűsíthető VMSZ-es szavazatokat nem számítottuk ide, mert ők külön szerepelnek). Mégis, mivel a köztársasági szintű választások is közelednek, a politikai játéktér két nagy táborra való oszlásának erős tendenciája mutatkozik, megtörténhet, hogy a DP-G17 listája még helyhatósági szinten is megéri az ilyen környezet előnyeit. Mindent egybevéve, a DS – G17 Plusz koalíció eredményének valós becslése Újvidéket illetően 29% és 32% között mozog.

A harmadik „nagy” helyi lista, mely májusban az újvidéki választók elé kerül, mint 2004-ben is, az „Együtt Vajdaságért” elnevezést kapja. A lista összetétele is hasonló az előző évihez, a VSZL és néhány kisebb vajdasági párt alkotja, ez esetben még a Szerb Megújulási Mozgalom is szerepel, a mindig hűséges 1,5% - 2%-os szavazótáborával. Az említett lista 2004-ben a SZMM nélkül 9%-10% szavazatot nyert (a választások fajtájától függően), mégpedig számára katasztrófális média- és politikai környezetben. A VSZL-t és vezetését 2003. és 2004. folyamán a sátánnal azonosították, s mindenért megvádolták. Ekkor sokan azt hitték, hogy az Együtt Vajdaságért Koalíció nem éri el a szükséges küszöböt. Mára a politikai környezet mindenképpen kedvezőbbé vált, már senki sem vélekedik úgy, hogy e listára szavazván, kárba veszne a szavazata. Nenad Čanak, mint polgármester-jelölt bizonyosan többet ad, mint amennyit elvesz, azonban a VSZL és a SZMM szavazatainak közös eredője vitatható. Összegezve, e lista valószínű eredménye 11% – 14%. E felső határ fölötti bármilyen érték, a LDP teljes eltűnését jelentené városunk politikai életéből, vagy azon szavazók visszatérését, akik 2000. után a VSZL-től és SZMM-től a DP-hez és a G17 Pluszhoz pártoltak. Esetleg bekövetkezhet mindkét lehetőség.

A városi képviselő-testület mandátumai biztos tulajdonosainak csoportjába a magyar koalíció tartozik, 1,5%-2,5% várható szavazattal, mivel e listának, kisebbségi lévén, nincs szüksége az 5%-os küszöb meghaladására.

Az említett küszöb meghaladására némi eséllyel bír, de ennek biztos megvalósulásától távol álló pártok csoportja igen népes. Eddig ilyenek lehetnek a SZSZP – SZENYP, a népi koalíciók, az LDP és Maja Gojković PCS.

A városi képviselő-testületbe való bejutás a felsoroltak közül leginkább a SZSZP – SZENYP számára lehetséges. Mrkonjić múltkori eredményei alapján, mely (Újvidéken) Ilić szavazatainak kétszeresét is elérte, szilárd és fegyelmezett választói támaszpontokkal Begećen, Koviljan és Klisán, az általuk megszerzett várható szavazati arány 5%-6%, melyen csak a szavazóknak a radikálisok vagy az ellenlábás nyugdíjas lista irányában történő elpártolása ronthat. Az említett négy „kritikus” lista közül a SZSZP-SZENYP lett először benyújtva a választási bizottsághoz, mely belrendjük megbízható állapotáról tanúskodik.

A népiek a legnagyobb emelkedőkkel és lejtőkkel bíró koalíció, mely végeredményét nehéz előre jelezni. 2003-ban Velja Ilić, elnökelőként Újvidéken 4% szavazatot nyert, ugyanezen év köztársasági szintű választásán elért eredménye körülbelül 15,5%-ot tett ki (az Új Szerbia ekkor a SZMM-el szerepelt), a helyhatósági választásokon pedig 2004-ben a SZDP és az USZ külön szerepeltek, összesen 5,5%-nyi szavazattal. 2007-2008-ban minden arcvonalon szemmel látható zuhanás mutatkozik; a SZDP – USZ a köztársasági szintű választásokon Újvidéken a választól 10,7%-ának bizalmát érdemelte ki, Velja Ilić pedig az elnökválasztáson mindössze 2,2%-ot szerzett. Amennyiben megfigyelhető némi szabályosság, csak azt vehetjük észre, hogy e koalícióra a helyhatósági választásokon nem várt katasztrófa, illetve a szavazatok 3%-4%-a vár, vagyis a szükséges küszöb alá való zuhanás, és parlamenten kívüli ellenzéki sors. Minden, ami ennél esetleg több lenne, csak lendületüknek köszönhető – a köztársasági választások ez esetben a helyhatósági választásokkal egy időben történnek, s még ennél is kevesebb Maja Gojković esélye, aki az előbbiekkal többé-kevésbé azonos szavazóbázisra számít.

Az LDP első alkalommal áll saját lábára, vagyis először szerepel önállóan, ugyanakkor a Vajdasági Szociáldemokrata Liga ellen, mely szavazóbázisára építette az LDP erejének eddigi képét Újvidéken. Mindez alkalmatlan időben történik velük, amikor az LDP városi választmányában már másodszor vagy harmadszor lépett fel kényszerigazgatás, s mikor e pártot saját egyetemes politikája nemcsak a természetes ellenfelekkel, hanem az esetleges koalíciós partnerekkel is állandó vizsálba sodorta. Amennyiben e párt teljesítményében kellene fogadást kötnöm, újvidéki eredményét a népi koalíció 3 – 4 százalékos támogatottságával tenném egyenlővé.

Maja Gojković listájának eredménye csak első pillantásra tűnik kiismerhetetlennek: A valódi kérdés az, mely párt eddigi szavazóbázisától, s egyáltalán mennyi szavazatot képes elrabolni? Tapasztalatunk szerint, a SZRP szavazói nem tűnik a pártszakadást, illetve mindenki folytatólágon a SZRP-re szavaz. Gojković asszony második lehetséges célpontja a SZSZP, mely egykori, időközben eltaszított kádereivel a polgármesternő tőlt fel listájának nagyobb részét; az SZSZP szavazóinak azonban rossz szokása a saját pártjukra vagy a radikálisokra szavazni, "Maja pedig már nem a miénk". A Maja Gojković és a DP, VSZL vagy a LDP között tátonóg hatalmas úr meggátolja, hogy Maja bármilyen jelentősebb, innen történő átállásban reménykedjen. Ez azt jelenti, hogy legfeljebb a 2004-es polgármester-választás második forduló eredményei ismétlődhetnek meg, amikor is a (többségben SZDP-s) szavazók körülbelül 3%-a karikázta be nevét, a Vajdasági Képviselethez való képviselő-választás demokrata jelöltje nevével együtt. Három százaléknyi szavazattal pedig senki sem válhat polgármesterré, hiszen hiányzik az a kezdeti 47%...

Amennyiben igazam lenne tehát, a májusi választások Újvidéken változásokat hoznak. A DP-G17, az „Együtt Vajdaságért”, és a magyar koalíció valószínűleg csekély mértékű, de ettől függetlenül többséget ér el. Egy kevés sütnivalóval és a 2004-es kudarc okainak észben tartásával, e többség meg is őrizhető. De erről inkább majd máskor...

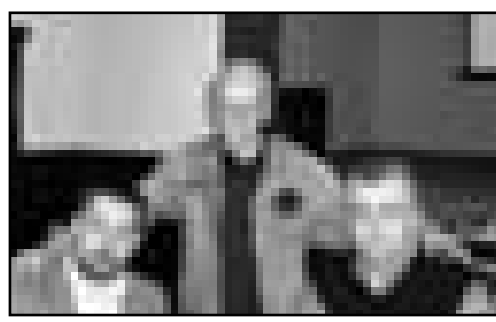

Obren Markov

ARADIN:

A már 16 éve ligás támpont

A Becskerek mellett Aradin (Aradácon) 2008. március 28-án megünnepele a Vajdasági Szociáldemokrata Liga alakulásának 16. évét. Az ünnepséget Jan Obsust és Jano Zvara Mocco nyitották meg, és bemutatták az aradini ligásoknak mindazokat a célokat, melyekért közösen küzdünk. A bevezető beszédben az ünnepség házigazdái valamennyi jelenlevő vendéghez fordulva bejelentették a különleges vendégeket: Nenad Čanakot, Bojan Kostreš és Márton Sándort, akik bemutatkoztak a házigazdáknak és a többi vendégnek, s bemutatták a Vajdaság Autonóm Tartományon belüli politikai helyzetet, valamint a Horgos - Požega autótú koncesszió-

ójával kapcsolatos híreket. A találkozóan a különleges vendégeken kívül, a Vajdasági Szociáldemokrata Liga helyi választmányainak Vajdaság minden részéből érkezett elnökei szóltak fel. A hagyomány szellemében a műsor két nyelven folyt: szlovák és szerb nyelven. Az aradiniak ismét jó házigazdáknak bizonyultak. Ahogy szembetűnő volt a vendégek Vajdaság teljes területéről való érkezése, ugyanígy megletszótt, hogy Aradin mint soknemzetiségű közösség, továbbra is a Vajdasági Szociáldemokrata Liga és az európai integráció mellett áll.

Dušan Bojanić

DINÁRONKÉNT FIZETTÉK AZ ÚTDÍJAT!

Az autót – a média spekulációja szerinti – lezárása helyett, a Vajdasági Szociáldemokrata Liga tisztségviselői, ténykedői és rokonszenvezői, 2008. március 19-én közlekedési dugót okoztak az Újvidék – Belgrád autótút Stara Pazova melletti fizetőkapujánál, a Horgos - Požega autótút kiépítésére kötött koncessziós szerződés elleni tiltakozásként.

A pártjelvényekkel és zászlókkal ellátott járművek gyülekezése 14 óra körül kezdődött a Minut benzintöltő állomáson. Ott már két autóbusszal érkezett, százegynéhány rendőr várta őket, a parkolóban még öt járőr-kocsival, két rabszállítóval, rendőri jelzések nélküli emelővel és az elmaradhatatlan rendőrségi filmfelvevővel. A rendőrség arra várva, hogy megjelenjen a VSZL elnöke és ennek helyettese, (Nenad Čanak és Bojan Kostreš), a rendőrség szorgalmasan igazoltatott egy-egy tisztségviselőt. Az újságírókhoz ekkor Bojan Kostreš, fordult és beszámolt a meglepetésről.

– Mivel mi jól nevelt, művelt és tanult emberek vagyunk, semmi törvényelleneset nem fogunk művelni. Egy óra hosszára lelassítjuk a közlekedést úgy, hogy minden aktivistánk kifizeti az útdíjat, azonban egy dinárosokkal. Minden ezt követő tiltakozás radikálisabb lesz, és egyre inkább lassítjuk a közlekedést, amíg teljesen meg nem állítottuk azt – figyelmeztetett Kostreš.

Ez idő alatt az akcióban résztvevők között 240 darab, egy dináros pénzermérből álló csomagot osztottak ki, mellyel az útdíjat kellett kifizetni. Egyébként, ahogyan a szervezők az összegyűlt újságíróknak mondták, a kiosztott fémpénz súlya meghaladta a 90 kilogrammot!

Ennek megtörténtevel a százegynéhány járműből álló oszlop, rendőri kíséret mellett megindult a fizetőkapuk felé. Amikor rájött, hogy nincs útlezárás, a rendőrség a fizetőkapunál elhatározta, hogy a tiltakozókat egy kijáratra irányítja annak érdekében, hogy a többi kijáratnál a közlekedés akadálytalanul folyhasson. A rendőrség ez úton egy oszlopba terelte az összes személygépkocsit, kivéve az újvidéki rendszámú járműveket úgy vélve, hogy csak ezekben található tiltakozók. Ezeket az oszlopokat fizikailag is elválasztották kordonnal! Ennek ellenére a VSZL néhány tisztségviselője belgrádi rendszámú járművel közlekedett, így abban a pillanatban, mikor ezek sorra kerültek, az illető oszlopban is

dugó keletkezett. Időközben az említettek mögött egyre több jármű gyűlt össze, ezek vezetői a rendőrségtől próbálták megtudni, hogy mi történik. A több perces fennakadásnak és a gépjárműoszlopban tapasztalható, egyre láthatóbb idegességnek a pénztárosok döntése vetett véget, mely értelmében elálltak az útdíj behajtásától, mely megtörténtevel néhány száz jármű haladt át a fizetőkapun ingyenesen.

Százegynéhány magántulajdonban álló gépkocsi vezetője, mely járművekből a VSZL és Vajdaság zászlói lobogtak, félórás fennakadást okoztak, oly módon, hogy a 240 dinár értékű útdíjat egy dináros fémpénzekkel fizették ki.

„Így szeretnénk megmutatni, hogy a vajdaságiak nehezen keresnek meg minden dinárt, s nem engedjük meg, hogy továbbra is kiraboljanak bennünket. A mai akció erőszakmentes ellenállás a rablás ellen”- mondta az újságíróknak Nenad Čanak, a VSZL elnöke.

Čanak szavai szerint, „minden dinárt, mely Vajdaságon keresztül halad, a vajdaságiak kétszer vesznek kézbe, s amikor mindezt az útdíjra alkalmazzuk, ezt kapjuk (fennakadást)”.

„Mindenként figyelmeztettünk arra, hogy Vajdaság polgárainak vagyonát nem vehetik félvállról és nem árusíthatják ki, szemmel látható azonban, hogy senki sem akart bennünket meghallgatni, s ezért úgy határoztunk, hogy teljesen legális eszközökkel fejezzük ki elégedetlenségünket”-mondta Čanak.

Čanak szerint a mai akció az erőszakmentes ellenállás egy formája, s hogy a VSZL semmilyen módon nem akar bárkit is veszélyeztetni, de ennél erőteljesebb akciók is következhetnek.

Elmondása szerint a következő cél Szerbia Kőolajvállalata és mindaz, amit a vajdaságiak megteremtettek, s amit meg kell őriznünk a következő nemzedékek számára.

„Úgy intézzük, hogy mindebbe bevonjuk Szerbia egész lakosságát, mert nem Szerbia zsákmányolja ki Vajdaságot, hanem a belgrádi bürokratizált, központosított struktúrák”- mondta Čanak.

Bojan Kostreš, a VSZL elnökhelyettese, megismételte, hogy a koncesszióról szóló szerződés „Vajdaságra nézve káros, mely miatt a tartományt kártalanítani kell, a Bánáti főút és a Fruška gora körüli kerülőút kiépítésével”.

Ezek után, a járművek visszaindultak Újvidékre, s tudomásunk szerint a rendőrség még majdnem fél óráig a fizetőkapunál maradt.

A tiltakozás után a VSZL bejelentette, hogy az akció végén ingyen átengedett járművek miatt bünvádi feljelentést tesznek a Szerbia Utai Közvéllalat ellen és követelik az illetékesek felelősségre vonását, Vajdaság költségvetéséből való lopás ellen, hiszen Vajdaság költségvetése nem károsodhat csak azért, mert egyeseknek nincs türelme az útdíj összegének elszámolásához.

A ZOMBORI VSZL-TRIBÜNÖN TÖRTÉNT INCIDENS

Nenad Čanak megvádolta Vojislav Koštunicát, hogy a Szerbia szerte incidenseket kiváltó, szervezett szélsőséges csoportok mögött ő áll.

A Vajdasági Szociáldemokrata Liga elnöke ezt azután mondta, hogy a VSZL Zomborban tartott tribünjére huszonegynéhány fekete ruhás fiatalember hatolt be, mely felső ruházaton „Koszovó Szerbia szíve” felirat volt látható. Az említett egyének hátat fordítottak a közönségnek és a felszólalóknak, s körülbelül 20 percig álltak ott szerb zászlókkal és magasba emelt három ujjal, majd elhagyták a tribünöt.

Az említett csoport képviselői azt mondták, hogy ugyanazon társaságról van szó, akik Koszovó függetlenségének kikiáltása után Zomborban az albán pékségek előtt ingyen kenyeret osztogattak annak érdekében, hogy a polgárok ne vásároljanak az albán nemzetiségű helyi lakosoktól.

Čanak azzal fordult hozzájuk, hogy 1992. április 24-én a Vukašin Šoškočaninról elnevezett félkatonai szervezet tagjai. Jovo Ostojic „csetnik vajda” által vezetve, megszakították a VSZL zombori tribünjét.

Čanak elmondta, hogy akkor e félkatonai szervezet gépkarabélyokkal és „kanalas” kézigyránatokkal volt felfegyverkezve, s hogy Stojan Berber. a Szocialista Párt funkcionáriusa osztogatott nekik parancsot egy erkélyről.

Čanak azt állította, hogy „manipulált gyerekekről” van szó, akiket Szerbia távozó miniszterelnöke, Vojislav Koštunica próbál „ágyútöltelékké” változtatni, s követelte a rendőrségtől, hogy vizsgálja ki, milyen csoportosulásról van szó.

